

Sygn. akt: I C 621/14 upr.

PROTOKÓŁ

Na rozprawie dnia 12.11.2014r. od powoda nikt się nie stawił - powód i jego pełnomocnik o terminie powiadomieni prawidłowo. Pozwana nie stawiła się pomimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień - ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności. Przewodnicząca ogłosiła wyrok zaoczny, pouczając o terminie i sposobie zaskarżenia.

Przewodniczący: Protokolant:

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Szematowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. N. S. F. I. Z. we W.

przeciwko A. P. (1)

o zapłatę

Oddała powództwo.

Sygn. akt I C 621/14

UZASADNIENIE

Powód P. N. S. F. I. Z. we W. wniósł powództwo przeciwko A. P. (1), domagając się zapłaty kwoty 858,09 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tj. 09.10.2014 r. do dnia zapłaty oraz domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadniając roszczenie wskazał, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem - (...) Sp. z o. o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr dłużnika 1. (...). Pozwana nie wywiązała się z realizacji zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy, wskutek czego powstało zadłużenie. Powód podniósł, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 31.08.2011r. nabył wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej. Wskazał, iż pomimo skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty, roszczenie nie zostało uregulowane.

Pozwana A. P. (1) nie zajęła merytorycznego stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, opatrzonego datą 02.10.2014 r. i wystawionego przez P. N. S. F. I. Z. we W. wynika, iż w księdze rachunkowej Funduszu ujawniona jest jako wierzytelność Funduszu łączna kwota 858,09 zł, przysługująca od A. P. (1). Wynika ona z zawartej przez A. P. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr dłużnika 1. (...). Niniejsza wierzytelność została nabyta przez P. N. S. F. I. Z. we W. od (...) Sp. z o. o. w W. na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 31.08.2011r. (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego-k.6).

Z przedłożonej przez powoda kserokopii umowy przelewu wierzytelności wynika, iż P. N. S. F. I. Z. we W. nabył od (...) Sp. z o. o. w W. istniejące i wymagalne wierzytelności pieniężne względem byłych abonentów cedenta, wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych-§ 1 umowy (dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności-k.7-11). W tym miejscu należy wskazać, iż z treści przedmiotowej umowy w żaden sposób nie wynika, jaką wierzytelność i z jakiego tytułu posiadała A. P. (1) wobec (...) Sp. z o. o. w W.. Powód przedstawił także wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, gdzie wskazane zostało zadłużenie A. P. (dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji-k.12).

Powód przedłożył również kserokopię wezwania do zapłaty, skierowanego przez (...) S.A. we W. do A. P. (1) i opatrzonego datą 22.08.2014r. (brak jest potwierdzenia nadania przedmiotowego pisma, jak również brak potwierdzenia odbioru pisma). Z treści wezwania wynika, że A. P. (1) została wezwana do zapłaty kwoty 850,02 zł, wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej z (...) Sp. z o. o. w W. (dowód: kserokopia wezwania do zapłaty-k.13-14).

Należy skonstatować, iż powód nie przedstawił dokumentacji w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem, co nie pozwala na ustalenie ciężących na pozwanej zobowiązań, a tym samym czy pozwana spełniła wymogi określone umową, czy też nie uczyniła tego.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z zasadą kontradiktoryjności, ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76 z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, z. 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II KKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113, wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPIUS 1999, nr 20, poz. 662).

Przywołać należy również wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 maja 2008 r. sygn. ACa 175/08 Lex nr 465069, który wskazuje, iż obowiązująca w procesie cywilnym zasada kontradiktoryjności (art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c.) nie obliguje sądu do bezwzględnego poszukiwania prawdy obiektywnej. Wedle wymienionych przepisów, ciężar dostarczenia w postępowaniu sądowym materiału procesowego spoczywa, zasadniczo na stronach, a sąd utracił prawo prowadzenia dochodzenia w celu ustalenia dowodów koniecznych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 232 kpc określa, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem (por. wyrok SN z dnia 4 stycznia 2008 r. sygn. I UK 223/07 Lex nr 442836), rozkład ciężaru dowodów (art. 6 k.c.) ma w postępowaniu cywilnym znaczenie wówczas, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione. Wówczas konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał.

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał zasadności wytoczonego powództwa, albowiem nie przedstawił dowodów, potwierdzających dochodzone roszczenie, chociażby poprzez przedstawienie elementarnego dokumentu, jakim jest umowa łącząca pozwaną z pierwotnym wierzycielem. Należy również wskazać, iż z dniem 25 lipca 2011 r. art. 194 ustawy z dnia 27.04.2004. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U.z z 2004 nr 146 poz. 1546 z późn. zm.) w zakresie w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP, wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. (Dz.U.2011 nr 152 poz.900). W niniejszej sprawie powód roszczenie opiera na wyciągu z ksiąg rachunkowych (k.6), który jak zostało powyżej wskazane nie stanowi dokumentu urzędowego, nadto nie przedłożył umowy łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem należy zatem uznać, iż powód nie udowodnił roszczenia.

Stąd też Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione (art. 6 kc, art. 232 kpc), z uwagi zaś na fakt, iż pozwana A. P. (1) nie zajęła stanowiska w sprawie, jak też nie stawiła się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę Sąd wydał wyrok zaoczny (art. 339 kpc i nast.). Miał przy tym na względzie ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego, które w pełni podziela, wyrażone m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7.06.1972r. III CRN 30/72, iż „Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenie powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym bowiem nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 k.p.c., negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo.”.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 98 § 1 kpc, statuujący zasadę, że strona przegrywająca ponosi koszty procesu, wobec zaś faktu, iż pozwana nie poniosła kosztów procesu, w wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.